

В методології бізнес-моделі інноваційного розвитку підприємства аналіз контексту (context analysis) є методом аналізу трендів зовнішнього бізнес-середовища, їх впливу на ведення господарської діяльності компанії, отримання відповіді на запит щодо того, як має змінюватися бізнес як реакція на поточні та, головним чином, майбутні зміни зовнішнього середовища. Вплив тренду аналогічний морській хвилі – з'являється на горизонті, набирає силу, досягає піку, накриває, відкочується назад, зникає. Кожен фактор зовнішнього середовища перебуває у відповідному стані, потрібно визначити силу його впливу, що дозволяє управлінській команді «зазирнути» в майбутнє і збагнути, які зміни бізнес-моделі є пріоритетними для виживання і розвитку компанії на мінливому і максимально глобалізованому ринку.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Digital in 2018 : We are social. URL: <https://digitalreport.wearesocial.com> (дата звернення: 15.04.2019).
2. Джозеф Пайн II Б., Джеймс Х. Гилмор. Экономика впечатлений. Работа – это театр, а каждый бизнес – сцена. Москва : ИД «Вильямс», 2005. 304 с.
3. Черненко М. Как определить правильный вектор развития компании. URL: <http://forbes.net.ua/opinions/1415913-kak-opredelit-pravilnyj-vektor-razvitiya-kompanii> (дата звернення: 14.03.2019).

УДК 330.322

КОВАЛЬ Н.В., СТАРИЧЕНКО М.А., кандидати екон. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

АКТИВНА ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА – ПЕРЕДУМОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Проаналізовано виконання окремих документів регіонального рівня у сфері інвестиційної діяльності, показники результативності регіональної інвестиційної політики в Київській області. Зроблено висновок, що досягти сталого розвитку регіону можливо лише за умови реалізації активної регіональної інвестиційної політики.

Ключові слова: регіон, інвестиційна політика, інвестиційна діяльність, результативність інвестиційної політики, сталий розвиток регіону.

Розвиток економіки країни та її регіонів, підвищення життєвого рівня населення значною мірою визначається обсягами та ефективністю інвестицій. Імпульс інвестиційній діяльності дає ефективна інвестиційна політика.

Аналіз показників результативності регіональної інвестиційної політики в Київській області дає можливість зробити висновок про те, що державні, регіональні та місцеві органи влади і управління протягом 2014–2017 рр. проводили в цілому пасивну регіональну інвестиційну політику. Про це свідчать дані Державної служби статистики України. Так, обсяг капітальних інвестицій у Київській області у поточних цінах зріс у 2017 р. порівняно з 2013 р. на 66,7 % з 20697 млн грн до 34494 млн грн відповідно. Проте використання індексного методу розрахунків дає можливість визначити зміну даного показника протягом досліджуваного періоду у порівняльних цінах: у 2017 р. порівняно з 2013 р.

обсяг капітальних інвестицій Київської області в порівняльних цінах зменшився на 7 %. Частка регіону в загальнодержавному обсязі капітальних інвестицій коливалася в межах 7,7–9,3 %. Обсяг прямих іноземних інвестицій у 2017 р. зменшився порівняно з 2013 р. на 20 % з 1951,5 до 1565,1 млн дол. США. Частка регіону в загальнодержавному обсязі ПІ коливалась в межах 3,6–4,4 %. Валовий регіональний продукт у фактичних цінах зріс у 2017 р. порівняно з 2013 р. в 2,28 рази, проте аналіз індексів фізичного обсягу ВРП (у цінах попереднього року) дає можливість визначити зміну ВРП у порівняльних цінах: у 2017 р. реальний ВРП зріс порівняно з 2013 р. на 3,3 %. Кількість прибуткових підприємств зросла з 68,3 % від загальної кількості підприємств у 2013 р. до 75,4 % у 2017 р. Рівень безробіття (за даними МОП) хоча і був суттєво нижчим, ніж в цілому по Україні (6,5 % порівняно з 9,5 %), проте протягом досліджуваного періоду зріс з 6,1 % у 2013 р. до 6,5 % у 2017 р. Наявний дохід у розрахунку на одну особу зріс у 2017 р. порівняно з 2013 р. на 83,71 % з 27390,6 грн до 50320,5 грн (тоді як середній наявний дохід по Україні становив 26719,4 грн та 45762,7 грн відповідно). Проте реальний наявний дохід зменшився у 2017 р. порівняно з 2013 р. на 15 %.

Зрозуміло, що інвестиційні процеси в конкретному регіоні тісно пов'язані із загальнодержавними тенденціями інвестування. Проте в умовах, що склалися, регіональні та місцеві органи влади повинні, в першу чергу, зосередитись на підвищенні ефективності інформаційно-комунікаційної діяльності, щоб надати потенційному інвестору максимум інформації про переваги інвестування саме в даний регіон.

Розпорядженням Київської обласної державної адміністрації від 29 жовтня 2018 р. схвалений проект Програми залучення інвестицій та поліпшення інвестиційного клімату в Київській області на 2019-2021 роки. Проте він не затверджений рішенням Київської обласної ради.

Що стосується «Програми залучення інвестицій та поліпшення інвестиційного клімату в Київській області на 2016-2018 роки», затвердженої рішенням Київської обласної ради від 07.06.2016 р. №141-05-VII, яка була розроблена з метою конкретизації завдань і пріоритетів Стратегії розвитку Київської області до 2020 р., затвердженої рішенням Київської обласної ради від 04.12.2014 р. №856-44-VI, окремі її положення так і залишились невиконаними. Зокрема, не створений Інвестиційний портал Київської області, не забезпечено щорічне оновлення та видання Інвестиційного паспорта та каталогу інвестиційних пропозицій Київської області. Лише в середині 2018 р. створена Агенція регіонального розвитку Київської області, яка ще не почала повноцінно виконувати свої функції.

Досягти активізації інвестиційної діяльності та, як результат, сталого розвитку регіону можливо лише за умови реалізації активної регіональної інвестиційної політики, яка передбачає: концентрацію зусиль на пріоритетних напрямках розвитку регіону; впровадження державно-приватного партнерства та стимулювання залучення приватних інвестицій у реальний сектор економіки; спрямування коштів регіонального та місцевих бюджетів на інвестування в непривабливі для приватного інвестора, але стратегічно важливі для регіону інфраструктурні об'єкти та проекти, які забезпечують екологічну безпеку регіону; активізацію інформаційно-комунікаційної діяльності, метою якої є створення позитивного іміджу регіону в очах потенційного інвестора та надання

йому максимально повної інформації щодо інвестиційних пропозицій та переваг інвестування в даний регіон.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Статистичний збірник «Регіони України» 2018. Ч.1. / за ред. І. Є. Вернера. Київ: Державна служба статистики України, 2018. 315 с.
2. Статистичний збірник «Регіони України» 2018. Ч.2. / за ред. І. Є. Вернера. Київ: Державна служба статистики України, 2018. 682 с.

УДК: 338.42

ШПОРТЮК Н.Л.

Дніпровський державний аграрний університет

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Окреслено проблемні моменти щодо підвищення інноваційної активності в сільському господарстві. Виділено першочергові завдання щодо модернізації сільського господарства. Значення інноваційної активності для підвищення техніко-економічного рівня виробництва і поліпшення інвестиційного клімату.

Ключові слова: інновації, розвиток, сільське господарство, проблеми, модернізація.

Підвищенню інноваційної активності в сільському господарстві перешкоджає ряд факторів:

1. Невідповідність наявного науково-технічного та технологічного потенціалу сільського господарства новим економічним і виробничим вимогам. Спад виробництва сільськогосподарської продукції, слабка підтримка з боку держави і висока вартість нововведень не дозволяють розвивати інноваційну діяльність.

2. Зберігається нееквівалентність обміну сільського господарства з іншими галузями економіки, що призводить до деградації його матеріально-технічної бази. Істотно погіршують ситуацію зростаючі ціни на енергоносії, що позбавляє вітчизняних сільськогосподарських товаровиробників їх природної переваги.

3. Основною причиною є несприятлива інвестиційна ситуація для сільського господарства і низька прибутковість більшості сільськогосподарських товаровиробників. Незважаючи на те, що в останні роки в сільському господарстві помітно активізувався інвестиційний процес, його частка у видатковій частині бюджету є дуже малою. Економіка більшості сільськогосподарських товаровиробників така, що не дозволяє їм здійснювати не тільки розширене, а й просте відтворення, використовувати економічні стимули, що надаються державою. Ресурси для інноваційної діяльності значно менші, ніж це потрібно для розвитку сільського господарства. До того ж за останні п'ять років значно зменшилася частка власних коштів сільськогосподарських організацій, які направляються на інвестиції в основний капітал, що є не тільки стримуючим фактором інноваційного розвитку сільського господарства, а й створює загрозу повернення отриманих кредитів.